

Sygn. akt I CZ 11/17

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner (sprawozdawca)

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa W. S.A. w W.

przeciwko T. S.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 2 lutego 2017 r.,

zażalenia pozwanej na wyrok Sądu Okręgowego w W.

z dnia 17 maja 2016 r., sygn. akt XXIII Ga [...],

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 17 maja 2016 r. Sąd Okręgowy w W. uchylił w pkt I i IV wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 5 maja 2014 r. i przekazał sprawę w tym zakresie temu Sądowi do ponownego rozpoznania wraz z orzeczeniem o kosztach postępowania apelacyjnego. Podstawą prawną rozstrzygnięcia był art. 386 § 4 k.p.c., gdyż - zdaniem Sądu Okręgowego - Sąd Rejonowy nie rozpoznał istoty sprawy, nie orzekając co do całości żądania objętego pozwem przez przyjęcie błędnego założenia odnośnie do braku zaskarżenia części nakazu zapłaty.

W zażaleniu pozwana zarzuciła Sądowi Okręgowemu naruszenie art. 386 § 4 k.p.c. przez uznanie nie rozpoznania istoty sprawy przez Sąd pierwszej instancji. Pozwana wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i pozostawienie Sądowi Okręgowemu rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z przywołanym art. 386 § 4 k.p.c. sąd drugiej instancji może uchylić zaskarżony wyrok i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania tylko w razie nierozpoznania przez sąd pierwszej instancji istoty sprawy albo gdy wydanie wyroku wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości. W rozpoznawanej sprawie chodziło o tę pierwszą przyczynę i wbrew twierdzeniom pozwanej w uzasadnieniu zażalenia Sąd Okręgowy postąpił prawidłowo.

W szczegółowym uzasadnieniu Sądu drugiej instancji zostało wykazane, z jakich przyczyn rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego było niewłaściwe, wykazując zwłaszcza po odtworzeniu wyjątkowo zagmatwanego stanu faktycznego, powstałego w takim kształcie w dużym stopniu na skutek wzajemnie sobie przeczących czynności pozwanej, że istota sprawy nie została rozpoznana. Podstawą żądania pozwu było nierozliczenie się przez pozwaną, po wypowiedzeniu umowy franczyzy z powierzonego jej przez powoda mienia, nieuregulowania powodowi należnej opłaty franczyzowej oraz niezapłacenia należności za towary zakupione u powoda. W sprawie został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym i chociaż pozwana w części uznała powództwo, przez co powód

ograniczył roszczenie, to nakaz zapłaty został zaskarżony przez pozwaną w całości. Wobec dalszych czynności pozwanej w sprawie, Sąd Okręgowy wskazał na utratę mocy klauzuli wykonalności nadanej nakazowi zapłaty oraz samego nakazu zapłaty. W granicach zaskarżenia wyroku Sądu pierwszej instancji Sąd Okręgowy, uchylając ten wyrok wskazał na takie uchybienia Sądu Rejonowego, które wymagają ponownego rozpoznania sprawy, oczywiście z zachowaniem uprawnień strony pozwanej, wynikających z zaskarżenia wyroku apelacją tylko przez nią. Spełnione zostały zatem warunki prawne uchylenia wyroku Sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania określone w art. 386 § 4 k.p.c., skoro nakaz zapłaty wydany w postępowaniu upominawczym został zaskarżony w całości, a rozpoznając sprzeciw od tego nakazu sąd pierwszej instancji nie orzekł co do całości żądania objętego pozwem, przyjmując błędne założenie o braku zaskarżenia części nakazu zapłaty.

W tym stanie rzeczy należało na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzec jak w postanowieniu.

jw

l.n